

SKUP 2001 – 23

Prosjekt: Politi-tysteren
Medarbeider: Rolf J. Widerøe
Publikasjon: VG
Publisert: Juli 2000 – januar 2002
Medium: Avis
Tema: Retts- og kriminal

POLITI- TYSTEREN

En **VG**-sak
Rolf J. Widerøe

Journalist: Rolf J. Widerøe
Prosjekt: Tyster-saken
Publikasjon: Verdens Gang
Publisert: fra 20. juli 2000 til 8. januar 2002
Adresse: Verdens Gang, Boks 1185 Sentrum, 0107 Oslo
Telefon: 2200 0000 eller mobil: 9137 9538

Innledning

For snart tre år siden, februar 1999, fikk jeg et tips om at det satt en fange på Ringerike Kretsfengsel under spesielle varetektsforhold. Ifølge kilden - som jobbet i fengselsvesenet - fikk ingen polititjenestemenn snakke med fangen uten å ha avklart dette med ledelsen i Oslo politistrikt.

Dette var første gang jeg fikk høre om den unge mannen som seinere seg viste seg å være polititysteren Mensur Laiq.

Fra blant annet kilder i politi fant jeg ut at den unge mannen var siktet for en lang rekke straffbare forhold, blant annet oppbevaring av et halvt kilo kokain. Jeg fikk også opplyst at han hadde hatt et tett samarbeid med politiet.

Mitt første spørsmål var: Hva var dette? Hvorfor satt han i varetekt under slike spesielle forhold? Jeg ble med nysgjerrig.

Problemstilling

Problemstillingen ble endret og presisert flere ganger underveis. Jo mer informasjon jeg samlet inn desto flere saker og spørsmål dukket opp, som igjen førte meg til nye bekreftelser osv. Men gjennom hele arbeidet med saken var det en sentral problemstilling:

Kan en notorisk kriminell slippe unna for forbrytelser han selv begår så lenge han selv gir informasjon om andre forbrytere til politiet?

Sommeren og høsten 1999 begynte jeg å undersøke hvilken kontakt Mensur Laiq hadde hatt med politiet. Mine kilder i det kriminelle miljøet fortalte meg at politifolkene som brukte han som informant festet sammen med han og fikk dyre gaver fra han. Ifølge kildene mine fikk jeg også opplyst at Mensur Laiq dro på ferie sammen med polititjenestemennene og at de spilte tennis sammen.

Etter hvert kunne jeg dokumentere at Mensur Laiq hjalp politiet med informasjon mot at han slapp unna straffeforfølgning for sine egne forbrytelser. Det var to spørsmål som jeg stilte:

Hvor mange og hvilke saker hadde han sluppet unna?

Hvem bidro til at sakene mot han forsvant i systemet?

I et avhør med SEFO-etterforskere datert 24.mars 1999, som jeg etter lang tids arbeid fikk tilgang til, het det at Mensur Laiq følte at han hadde politiets samtykke til å drive med sin kriminelle virksomhet.

”Pga. sine kontakter i politiet har han følt seg som en konge, og han har kunnet operere ganske fritt.”

Når rettssikkerhet blir nevnt tenker folk flest på at uskyldige ikke skal bli dømt. En annen side av rettssikkerhetsbegrepet er at skyldige skal dømmes.

Hva visste ofrene av polititysterens kriminalitet? Hvilken informasjon hadde de fått fra politi og påtalemyndighet om hva som hadde skjedd i straffesakene?

Redegjørelse for arbeidet

Jeg prøvde innledningsvis å få et intervju med Laiq med hjelp av hans daværende advokat. I flere måneder prøvde jeg å få møte han, uten at Laiq ville.

Den 9. oktober 1999 feiret Laiq sin bursdag sammen venner og bekjente på Grand Cafe i Oslo. Det var en storslått fest. En tredjeperson som var tilstede ringte meg og spurte om jeg ville ha et intervju med Mensur Laiq. Jeg var denne dagen i Stavanger, og kunne ikke komme. I stedet ble jeg enig med personen som var på festen at det kom en fotograf, Bo Mathisen, fra VG og som tok bilder av bursdagsselskapet. Avtalen var at intervjuet skulle skje seinere. Bildene ble tatt, men det ble aldri noe intervju. Bildene ble derimot lagret, og kom til god bruk seinere i arbeidet halvannet år seinere.

Hemmelig

Det ble etter hvert tatt ut en tiltale mot Mensur Laiq. Han ble tiltalt for oppbevaring av et kilo heroin, et halvt kilo kokain, flere tilfeller av grov vinningskriminalitet og en rekke brudd på vegtrafikklovgivningen.

I april 2000 sto Mensur Laiq tiltalt i Oslo byrett for den alvorlige tiltalen. Rettsaken ble ført bak lukkede dører, og dommen i sin helhet ble unntatt offentlighet. Begrunnelsen for hemmeligholdet var tiltaltes personlige sikkerhet.

Jeg begjærte innsyn i dommen. Men fikk avslag. Begrunnelsen for avslaget var av hensyn til tiltaltes sikkerhet.

For å kunne komme videre og få svar på mine spørsmål, måtte jeg skaffe meg tilgang til opplysninger som i sin helhet var unntatt offentlighet. Selv normalt åpne kilder som for eksempel dommen mot Laiq ble unntatt offentlighet av hensyn til hans sikkerhet.

Kjernen i arbeidet med saken har vært å pleie forholdet til kilder som kunne hjelpe meg videre med å gi meg skriftlig dokumentasjon på hva mine kilder i det kriminelle miljø fortalte meg. En viktig del av kildepleien var telefon og kaffe. Jeg møtte samtlige kilder på kafeer og restaurant. I tillegg brukte jeg telefonen flittig for oppnå målet. I den forbindelse skaffet jeg meg også et uregistrert mobilabonnement, slik at kildene skulle være mer trygg på at samtalene ikke kunne spores.

Mye tid gikk med på å for å skaffe denne informasjonen. Jeg pleiet kilder i over et år før jeg fikk tilgang til informasjonen som kunne hjelpe meg.

Først da dette var på plass kunne jeg sette meg inn i de enkelte sakene, sammenstille og sammenlikne opplysningene og ettergå politiets og påtalemyndighetens myndighetsutøvelse.

Inngang

Jeg fikk innsyn i den hemmelige dommen og avhør Det særskilte etterforskningsorganet i politisaker (SEFO) hadde foretatt takket være langvarig kildepleie. Av hensyn til kildenes anonymitet kan jeg ikke gå i detalj hvordan jeg fikk adgang til disse dokumentene.

Da Mensur Laiq satt i varetekt vinteren 1999 opplevde han at hans kontakter i politiet kappet av han hånden. Som et resultat begynte han å fortelle om sitt samarbeid med tjenestemenn i Oslo politidistrikt. SEFO avhørte både Mensur Laiq og tjenestemennene. Ved å få innsyn i SEFO-avhørene fikk jeg et unikt utgangspunkt for å komme videre. SEFO så utelukkende på om polititjenestemennene hadde gjort seg skyldig i økonomisk korrupsjon, dvs å motta penger eller gaver mot å gi informasjon. SEFO slo fast etter sin etterforskning at det ikke forelå noe straffbart forhold.

Det var de samme avhørene ble svært viktige i mitt arbeid for å avdekke de svært kritikkverdige forholdene som VG avdekket.

Nye tips

I forbindelse med jobbingen med saken sommeren og høsten 2000 ble jeg kontaktet av en rekke personer i det kriminelle miljøet i Oslo. En av dem var en ransmann som kjente Mensur Laiq. Han kunne fortalte at Mensur Laiq hadde sluppet unna et væpnet ran av en butikk i Oslo i 1997. Han kunne fortell at Laiq hadde tilstått, men som han ordla seg "Laiq slapp som vanlig unna dette ranet".

Dette satte jeg i sammenheng med SEFO-avhørene hvor Laiq nærmest skrøt av at straffesakene mot han skulle forsvinne.

Var dette mulig i den norske rettsstaten? Det bekreftende svaret fikk jeg ett år seinere.

Jeg møtte kilden en rekke ganger og han utdypet sitt kjennskap til dette væpnede ranet og et annet uløst væpnet ran. Mensur Laiq er i dag siktet for det første ranet og mistenkt for å for å ha stått bak det andre ranet.

Ventetiden

Høsten 2000 gikk med til intens jobbing med en annen sak som tok all tid (Serien om Trygdejukset). Innimellom denne jobbingen pleiet jeg til stadighet kilder som jeg visste satt på informasjon som kunne slå inn dører.

Det var stille rundt mensur Laiq inntil påsken 2001. Skjærtorsdag brøt tyver seg inn i villaen til Laiqs tidligere forsvarer, Nils E. Stenersen. Tyvene stjal sølvtøy, antikviteter, malerier, tepper Smykker og skytevåpen for 1,75 millioner kroner. To dager etter innbruddet stormet politiet en leilighet i Oslo. Der fant politiet to menn fra Litauen og en russisk statsborger. Da etterforskerne skulle avhøre den ene litaueren om tyveriet fikk de høre en helt annen historie.

— Vi kom til Norge for å drepe tre personer, begynte mannen med å fortelle.

Mannen kjente ikke identiteten til de tre som angivelig skulle tas av dage. Men han kunne fortelle politiet hvilken bil mannen kjørte og nummeret på huset der mannen bodde. En storstilt politiaksjon ble satt i gang.

Jakten på offeret

Politiet fryktet det verste. Etterforskerne fryktet at de ikke hadde kontroll på alle de involverte og de visste ikke hvem som skulle drepes.

En drøy uke seinere kom en mann i 20-årene til politihuset i Oslo sammen med sin advokat. Han kunne fortelle etterforskerne at det var han som skulle drepes. Han hadde blitt fortalt dette av en person, som han ikke ville oppgi navnet på.

Den som advarte mannen var undertegnede. Fra kilder i politiet visste jeg hvordan den antatte leiemorderen hadde beskrevet den første mannen som skulle likvideres.

Mannen kjørte samme type bil som litaueren hadde beskrevet og han hadde bodd i et hus med det samme nummeret leiemorderen fra Litauen hadde fått oppgitt. Problemet for politiets arbeid var at de søkte etter offeret gjennom sine dataregistre. Men han som skulle likvideres brukte en bil som ikke var registrert på hans navn, men på firmaet han jobbet i.

Etterforskningen avdekket raskt at det var Mensur Laiq som var bakmann. Han er nå siktet for å inngått forbund om drap etter den nye bestemmelsen i straffeloven.

Jeg jobbet intenst med denne saken etter påske. Det samme persongalleriet hadde jeg blitt kjent med i fjor vår og sommer.

På dette tidspunktet valgte redaksjonsledelsen å ikke koble at bakmann for tyveriet Mensur Laiq og polititysteren jeg hadde skrevet om ni måneder tidligere var samme mann.

I forbindelse med den nye saken møtte jeg igjen ransmannen som jeg hadde hatt kontakt med det siste året. Jeg spurte han om han husket hvor ranet hadde skjedd. Denne gangen husket han det var en RIMI butikk på Oslos østkant.

Jeg satte meg ned og søkte på A-tekst for å finne eksakt når ranet skjedde og hvor. Jeg satt med et par mulige ran, og begynte å ringe rundt, og jeg fikk treff da jeg ringte til Rema1000 på Oppsal i Oslo. Kjøpmann som driver butikken kunne bekrefte at de hadde hatt et væpnet ran, men han sa at det ranet var oppklart. Han sa at det hadde han fått opplyst i brev fra Oslo politidistrikt.

Omtrent samtidig hadde jeg skaffet meg oversikt over anmeldelser Laiq var registrert med i politiets straffesaksregister, som kalles STRASAK.
Ranet av Rema1000 på Oppsal var registrert som uavgjort i STRASAK.

Gjennombruddet:

Mandag 23 juli dro jeg opp på Rema 1000 på Oppsal i Oslo. På bakrommet fikk jeg se brevet som butikkeieren hadde fått fra Oslo politidistrikt. I brevet datert 4. januar 2001 sto det at Mensur Laiq var dømt til ubetinget fengsel for ranet.

I brevet ble det vist til den hemmelige dommen fra 7. april 2000. Dette var dommen som var unntatt offentlighet på grunn av Laiqs sikkerhet. Men jeg hadde kjennskap til innholdet, og visste at han ikke var tiltalt for dette ranet. Dette var gjennombruddet jeg hadde ventet på.

I 1997 ble Laiq siktet for ranet, han ble tatt med et pengebeløp, og satt tre uker i varetekt. Han ble løslatt og etter det skjedde det ikke noe mer med saken.

Først da jeg konfronterte politimester Anstein Gjengedal med mine funn, dukket saken opp på politihuset i Oslo. Jeg fikk ingen fullgod forklaring, et svar jeg fikk var at saken hadde forsvunnet, en annen versjon var at saken var glemt. I ethvert tilfelle dukket saken opp, og politiet i Oslo sendte sin innstilling på at tysteren skulle tiltales – fire år etter ranet.

Iforbindelse med etterforskningen av Mensur Liaq for å ha bestilt leiemordere fra Litauen er en rekke vitner blitt spurt om sitt kjennskap til dette ranet.

Politiet i Oslos sendte innstillingen til statsadvokat Kristian Nicolaisen. I ekspresstempo – to dager - henla han saken på grunn av manglende bevis.

Hva skal til?

”Det var ingen tekniske beviser i det hele tatt som pekte ut informanten”, sa statsadvokaten til VG. Men i bilen som ble brukt under ranet ble det funnet en finlandshette med spyttrester. Jeg satt på en DNA-rapport fra Rettsmedisinsk Institutt som slo fast at spyttet stammet fra Mensur Laiq. Da statsadvokaten ble konfronterte med dette forholdet, ga han en annen begrunnelse for henleggelsen:

Nicolaisen hevdet da at Mensur Laiq hadde vært så langt fra butikken at han aldri kunne ha rukket å gjennomført ranet. I denne sammenheng viste han til at hans mobiltelefon hadde slått inn på en basestasjon som lå langt fra butikken.

Men jeg satt på utskrifter fra Telenor Mobil som viste at tysterens samtale slo inn på en basestasjon som ligger 20 meter fra ransstedet. Han ringte til en av vaskerne som var på jobb på supermarkedet. To til tre minutter etter denne telefonsamtalen stormet ranerne inn i butikken!

Både rapporten fra rettsmedisinsk Institutt og utskriftene fra Telenor Mobil var en del av etterforskningsdokumentene som jeg hadde skaffet meg tilgang til gjennom min kildepleie. Jeg hadde finlest de flere hundre sidene i detalj, og kunne saken til fingerspissene da jeg ringte til statsadvokaten. Uten denne kunnskapen kunne jeg aldri ha avslørt statsadvokatens feilaktige svar og drevet han fra skanse til skanse.

Manglende bevis - igjen

Etter denne avsløringen fortsatte jeg det systematiske arbeidet med å kartlegge hvilke andre saker som Mensur Laiq hadde sluppet unna.

I dette arbeidet satte jeg opp alle forhold Laiq var blitt dømt for i dommen fra Oslo tingrett i april 2000. Dette er den eneste dommen han har fått. Deretter gikk jeg gjennom alle de straffesakene som Laiq var blitt etterforsket for, og som ikke var tatt med i denne dommen. I dette arbeidet brukte jeg regneark, og det dannet seg et mønster.

Den neste saken som fant var like graverende. Dette var innbruddet i den eksklusive klessforretningen "Donna" på Frogner natt til 24. juni 1997.

Til tross for detaljerte tilståelser fra Mensur Laiq og beslag av kleshengere hjemme i kjelleren til Laiq henla statsadvokat Kristian Nicolaisen hele titaleposten under rettssaken mot Laiq i fjor vår.

Som før hadde jeg sett meg godt inn i sakens dokumenter. Nok en gang var begrunnelsen fra statsadvokaten manglende bevis.

Riksadvokaten vurderer nå om dette såkalte "sjokkbrekket" mot Mensur Laiq skal gjenopptas. Problemet med å gjenoppta saken er at det ble avsagt en frifinnelsesdom. Det skal svært mye til før en frifinnende dom skal bli gjenopptatt. Ifølge assisterende riksadvokat Hans-Petter Jahre har det aldri skjedd i norsk rettshistorie. En gang må bli den første.

På rømmen

Mensur Laiq er i dag etterlyst over hele verden gjennom både Interpol og Schengen-samarbeidet. Jeg har mine sterke tvil til at han noensinne vil komme frivillig til Norge. Her risikerer han en dom på minst åtte år.

Den dagen Laiq blir pågrepet vil han bli utspurt i detalj om sine kontakter i politiet. Jeg er spent på hvordan ledelsen i Oslo da vil forholde seg til hans påstander. Jeg har en mistanke at de vil si at de ikke kan stole på det han sier. I så fall blir mitt spørsmål:

Hvordan kunne Oslo-politiet bruke han som informant i årevis uten å blunke?

Høsten 2001 fikk jeg kjennskap til at Europas fremste ekspert på korrupsjon i politiet hadde holdt foredrag for toppene i Politi-Norge under forskningsdagene på Politihøgskolen i Oslo. Pressen hadde ikke vært invitert til foredraget, men via kilder kom jeg i kontakt med professor Maurice Punch ved London School of Economics. Han skilte mellom økonomisk korrupsjon og prosess-korrupsjon. Prosess-korrupsjon skjer når politi og påtalemyndighet dekker over kriminell aktivitet for sine egne informanter. Lover og regler blir tøyd og bøyd i den gode hensikt.

Det var en aha-opplevelse. Da professoren ble satt inn i saken om Laiq var han klar: Dette er korrupsjon.

Men han hadde et hjertesukk:

_ De politisjefene jeg snakket med da jeg var i Norge sa til meg at det ikke var korrupsjon i norsk politi.

Konsekvenser

Det er i dag igangsatt en ny SEFO-etterforskning etter VGs artikler om skandalene rundt Laiq. SEFO etterforsker om tjenestemenn har begått grov uforstand i tjenesten eller brutt sin taushetsplikt overfor politistyret.

_ Det VG har skrevet er en del av det vi skal etterforske. Vi skal etterforske om det er utro tjenere i politiet i denne saken, sier byrettsdommer Halvard Hauge.

Statsadvokat Kristian Nicolaisen mente derimot det ikke var nødvendig å etterforske tjenestemennene. Som han sa i en samtale med VG som ikke kom på trykk:

SEFO har ikke greie på dette.

Uker seinere henla han det væpnede ranet av Rema1000 på Oppsal. Etter VGs avsløringer gjenopptok Riksadvokaten saken, og beordret ny etterforskning. Landets øverste påtalemyndighet vurderte i begynnelsen av januar å ta ut ny tiltale mot Mensur Laiq. VG avslørte deretter at den samme statsadvokaten frafalt tiltalen mot Mensur Laiq i den såkalte Donna-saken, hvor klær for en 500 000 kroner ble stjålet. Etter avsløringen 16. oktober i fjor ba Riksadvokaten om en redegjørelse fra statsadvokat Nicolaisen for hvorfor han henla saken. Riksadvokaten har nå purret to ganger på statsadvokaten, men uten å få svar. I begynnelsen av januar 2002 jobbet statsadvokaten fortsatt ved Oslo statsadvokatembete, men han har ennå ikke gitt noe svar.

Kilder

Skriftlige:

Dokumenter fra SEFO-etterforskning av to polititjenestemenn som var Mensur Laiqs kildeførere. Unntatt offentlighet

Straffesaksdokumenter fra en rekke etterforskninger hvor Mensur Laiq var siktet. Unntatt offentlighet.

Utskrifter fra Politiets straffesaksregister, unntatt offentlighet.

Utskrifter fra Folkeregisteret

Utskrifter fra Løsøreregisteret

Oslo byretts dom fra 7. april 2000. Dommen unntatt offentlighet.

Oslo byretts dom fra 8. januar 1999, og Borgarting lagmannrett fra 7. oktober 1999 mot en mann i 20 årene som først ble dømt for oppbevaring av et kilo heroin, men deretter dømt til oppbevaring av et kilo hasj. Mannen ble angitt av Mensur Laiq, nevnt i den hemmelige dommeren fra 7. april 2000.

Dom fra Toten herredsrett 20. august 2001 hvor Mensur Laiq blir utpekt som hovedmann i et millioninnbrudd i sin tidligere forsvarers villa.

"Bekjempelse av korrupsjon og økt integritet i politiet: Fra råtne epler til råtne frukthager" av professor Maurice Punch ved London School of Economics. Utskrift av foredraget Punch holdt for norske polititopper under Politihøgskolens forskningskonferanse 15-16 august 2001.

NOU 1997:15 Etterforskningsmetoder for bekjempelse av organisert kriminalitet

"Police Corruption in England and Wales" av Joel Miller. Miller jobber er medlem av "Policing and reducing crime unit" i det britiske innenriksdepartementet.

Atekst

Opplysningen

Muntlige:

En rekke kilder i politi og påtalemyndighet som ikke kan navngis av kildevern hensyn.

Leder av Politidirektoratet Ingelin Killengreen, tidligere politimester i Oslo

Politimester Anstein Gjengdal i Oslo

Kriminalsjef Roger Andresen

Konstituert statsadvokat Arild Holden, tidligere fungerende leder av retts- og påtaleseksjonen i Oslo politidistrikt.

Informasjonssjef Inger Elisabeth Hindahl i Oslo politidistrikt

Politiinspektør Anne Marstrander

Politiinspektør Morten Bentzrød i Oslo

Politiinspektør Jørgen Brodal, Oslo
Politiinspektør Gunnar Larsen, Oslo
Politiinspektør Astrid Birgitte Borge Asker- og Bærum politidistrikt
Politiavdelingssjef Tore Røkke, Oslo
Mensur Laiqs hovedkontakt i Oslo-politiet
Statsadvokat Kristian Niciolaisen, Oslo
Riksadvokat Tor Aksel Busch
Assisterende riksadvokat Hans-Petter Jahre
Statsadvokat Kjerstin Kvande ved Riksadvokatembetet
En lang rekke kilder i det kriminelle miljøet, som av kildevern hensyn ikke kan navngis.
Professor Maurice Punch, ved London School of Economics
Advokat Nils E. Stenersen, Laiqs tidligere forsvarer
Advokat Håkon Schiong, Laiqs tidligere forsvarer
Jørn Nikoline Hammerø, Stenersens samboer
Advokat Tor Erling Staff, Laiqs nåværende forsvarer
Kjøpmann Morten Wiik, eier Rema 1000 på Oppsal i Oslo.
Ansatte ved Rema 1000 på Oppsal som vil være anonyme
Eieren av klesbutikken "Donna" på Frogner i Oslo. Hun vil være anonym, butikken ble nedlagt etter innbruddet.
Bileier som fikk sin bil stjålet, vil være anonym
Byrettsdommer Halvard Hauge, leder av SEFO-organ 1 i Oslo
Sorenskriver
Byrettsdommer Thorleif Waaler
Kommunikasjonsdirektør Dag Vangsnes i Telenor Mobile

Tidsbruk

Iløpet av de snart tre årene jeg har jobbet med saken, har det gått med utallige timer kveldsarbeid. Det eksakte tallet vet jeg ikke. I perioder har jobbingen med saken opptatt all min tid og engasjement i flere uker i strekk. Det har vært oppturer og nedturer.

Spesiell erfaringer

Det har vært et langsiktig arbeid. Jeg har jobbet i snart i tre år, og jeg har lært hvor viktig det er å bite seg fast og ikke slippe taket:

Selv ikke når en statsadvokat prøvde å føre meg bak lyset, eller politiinspektører bagatelliserte saken i seg selv.

Jeg har lært nok en gang hvor viktig det er å ha kilder som kan skaffe tilgang til informasjon som er unntatt offentlighet. I denne saken har det vært informasjonen fra politiets eget strafferegister, SEFO-avhør og straffesaksdokumenter.

Uten slike kilder hadde jeg aldri vært i stand til å avdekke forholdene. Det ville vært lett og blitt ført bak lyset i god tro.

I tillegg har jeg fått utvidet min kunnskap i det kriminelle miljøet i Oslo. Jeg har lært nye sammenhenger mellom personer som er nyttige i andre saker jeg jobber med. Mensur Laiq

vanket i en rekke forskjellige miljøer, og gjennom arbeidet har jeg knyttet svært mange nyttige kontakter i det kriminelle miljøet.

Rent personlig har jeg ikke hatt noen ubehagelige episoder i forbindelse med jobbingen, bortsett fra et tilfelle. Dette skyldes nok også at det i det kriminelle miljøet var kjent at Mensur Laiq var en tyster.

Kort tid etter at jeg skrev om ranet av Rema1000 på Oppsal i Oslo ringte det på døren hjemme en sein kveld. På døren sto en ransdømt som spurte min kone om jeg var hjemme. Det var jeg ikke, så han gikk. Jeg ringte opp ransmannen, som kjenner Mensur Laiq, og spurte hva han ville. Til svar fikk jeg: Jeg trengte fyr.

En politikilde beskrev besøket slik:

- Det var vel en beskjed til deg om at de vet hvor du bor og du kan nås.

Under arbeidet har jeg mistet tilliten til SEFOs evne i å komme til bunns i denne saken, og det kan stilles spørsmålsteget ved kompetansen og viljen i liknende saker. I sin første etterforskning konsentrerte de seg bare om politifolkene hadde hatt noen økonomiske fordeler i sitt forhold til Mensur Laiq. Det var ikke snakk om å gå dypere inn i saken.

Sist men ikke minst har jeg slitt mot et system som ikke har ønsket eller evnet til å ettergå seg selv.

9. Oslo 5. januar 2001